

Loistakaa

Tämä kertomus tapahtui Zimbabwessa.

Aurinko paistoi, ja Lynn juoksi ulos leikkimään. Kylän muut lapset pelasivat potkupalloa. He olivat valmistaneet oman pallon rypistämällä papereita ja käärimällä ne tiiviisti muovipusseihin.

Lynn kiiruhti heidän seuraansa. Mutta sitten jokin sai hänet pysähtymään.

Läheisen puun alla istui tyttö nimeltä Awesome. Jotkut muista lapsista osoittelivat häntä ja nauroivat. Mutta Awesome ei nauranut. Sen sijaan hän peitti kasvonsa käsillään. Hänen poskilleen valui suuria kyneleitä.

Pian muut liittyivät potkupallopeleihin ja jättivät Awesomen yksin.

Lynn katsoi lapsia, joilla oli hauskaa. Sitten hän katsoi Awesomea. Hän halusi tehdä, mitä Jeesus Kristus tekisi.

"Onko kaikki hyvin?"

Lynn kysyi. Hän hymyili Awesomelle.

Awesome kuivasi kyneleensä ja nyökkäsi.

Lynn otti kaksi pientä keppiä ja ojensi toisen Awesomelle. "Haluatko piirtää kanssani?"

"Joo." Awesome otti kepin ja piirsi maahan ympyrän.

"Se näyttää auringolta", Lynn sanoi. "Aurinko tekee minut aina onnelliseksi." Tytöt kikattivat piirtäessään lisää kuvia. Lynn piti Awesomesta.

Sitten Lynn sai ajatuksen. "Haluaisitko tulla huomenna kirkkoon minun kanssani? Me laulamme lauluja ja opimme Jeesuksesta Kristuksesta. Se on tosi kivaa."

"Selvä", Awesome sanoi. "Kysyn ensin äidiltä."

Kun Awesome juoksi etsimään äitiään, Lynniä hermostutti hieman. Hän tiesi, että joillakin ihmisillä heidän alueellaan oli ikäviä ajatuksia kirkosta.

Mutta pian Awesome juoksi takaisin. "Äiti antoi luvan!" Hän halasi Lynniä lujasti. "Sanoin hänelle, että sinä olet kaikkien aikojen paras ystäväni!"

Seuraavana aamuna Lynn ja Awesome menivät kirkkoon. Sinne oli pitkä kävelymatka. Heidän kävellessään Lynn opetti Awesomelle Alkeisyhdistyksen lauluja.

Matkalla he näkivät muiden lasten kävelevän perheensä kanssa kirkkoon. Jotkut heistä olivat niitä, jotka olivat olleet ilkeitä Awesomelle.

Lynn halusi tehdä sen, mitä Vapahtaja tekisi.

"Tulevatko hekin kirkkoon?" Awesome kysyi hermostuneena.

"Ei hätää", Lynn sanoi. "Hyvin se menee." Lynn piti sydämessään pienen rukouksen siitä, että muut olisivat kilttejä hänen uudelle ystävälleen.

Kun he kävelivät Alkeisyhdistykseen, muut lapset hymyilivät Lynnille. Mutta kun he näkivät Awesomen, muutamien hymy hälveni. Hekin tuntuivat olevan hieman huolissaan ja hermostuneita.

Sisar Moyo luki pyhien kirjoitusten kohdan. "Näin loistakoon teidänkin valonne ihmisille, jotta he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät Isääne, joka on taivaissa."* Hän kohotti katseensa. "Me voimme loistaa valoamme osoittamalla rakkautta muita kohtaan. Kertoisiko joku, kuinka olette auttaneet jotakuta tuntemaan, että häntä rakastetaan?"

Kukaan ei vastannut. Jotkut lapsista siirtelivät jalkojaan tuoliensa alla.

Viimein yksi pojista sanoi: "Kuule, Awesome, me emme olleet kovinkaan ystävällisiä sinulle. Olemme pahoillamme siitä, että saimme sinut itkemään. Voitko antaa meille anteeksi?"

Lynn katsoi Awesomea. Mitä tämä sanoisi? Awesome nyökkäsi hitaasti. "Kyllä", hän sanoi. "Annan teille anteeksi."

Sisar Moyo hymyili. "Se oli urhea ja ystävällistä teiltä kummaltakin. Tiedän, että olette tehneet Vapahtajan hyvin iloiseksi."

Seuraavana päivänä Lynn ja Awesome istuivat puun alla ja lauloivat Alkeisyhdistyksessä oppimiaan lauluja. Pian muut lapset kuulivat heidän laulavan ja liittyivät heidän seuraansa. Musiikki täytti ilman, kun he kaikki lauloivat.

Lynnistä tuntui kuin aurinko olisi loistanut hänen sydämessään. Hän oli kiitollinen siitä, että hän oli osoittanut Jeesuksen Kristuksen rakkautta ystävälleen. ●

Awesome jatkoi kirkossa käymistä Lynnin kanssa. Myöhemmin hän meni kasteelle.

* Matteus 5:16